

## Krst

**Keď kresťania neovplyvňujú svet, ovplyvňuje svet kresťanov.**

*Vtedy Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján mu odporoval a hovoril: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“ Ježiš mu však povedal: „Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“ Potom mu už neodporoval. Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho. A z neba zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zalúbenie.“ (Mt 3, 13-17)*

*Raz mi jeden môj priateľ položil túto otázku: „Ak by dnes bolo rozhodnutie na tebe, dal by si sa pokrstiť?“ „Určite“, odpovedal som. Po tom všetkom, čo som prežil s Ježišom, by som neváhal ani sekundu (dúfam). Ved' keď sa obzriem spätne na svoj život, tak nikto ma nikdy nemiloval tak verne, ako on. Nikdy nezabudnem, ako som dostal pohľadnicu (bez podpisu odosielateľa) s textom: „Boh ťa miluje.“ Nebolo by to možno nič zvláštne, ale bol som vtedy ďaleko od Boha aj Cirkvi (Boh ani Cirkev ma však nikdy neopustili!). Roky som nepristupoval k sviatostiam. A tá pohľadnica mi otvorila oči a pripomenula mi, že som milovaný aj vo vyhnanstve, ktoré som si sám zvolil. Vďaka tomu, že ma Ježiš miluje, som neraz zakúsil dobrodenie spoločenstva Cirkvi – nielen pri liturgii, ale starostlivosť konkrétnych ľudí. A odpustenie hriechov – pre mňa to je obrovský dôvod pre to, aby som žil s Ježišom. Nepomohla mi nijaká psychológia, ale slová rozhrešenia, ktoré nado mnou vyslovil kňaz. Viem, nemal by som túto skúsenosť, ak by som nebol pokrstený, ale keby sa ma niekto pýtal, prečo by sa mal dať pokrstiť, určite by som mu to povedal ako jeden z hlavných dôvodov. Ale v živote musí nastať taká chvíľa, keď **svoj krst prijmem**. Keď Bohu úprimne a s radosťou poďakujem za to, že som bol pokrstený ako dieťa, a poviem mu, že svoj krst prijímam. A toto má ďalekosiahle dôsledky. Vtedy sa vlastne stávam akoby dospelým veriacim. Už nie som kresťan preto, že to chceli rodičia, ale preto, že to chcem ja. Je to chvíľa (niekedy to môže byť veľmi dlhá chvíľa postupného uvedomovania si vlastnej zodpovednosti), keď začínam vedome a dobrovoľne žiť s Ježišom. V šťastí i v nešťastí, v zdraví i v chorobe.*

K životu pravej Kristovej Cirkvi, ktorá je a môže byť len jedna, patria aj sviatosti. Sviatosti sú jej najvnútornejším životom a najdôležitejším podstatným prvkom. Sviatosti a Cirkev, to ide vždy spolu a nejde ich

rozdeliť a porozumieť oddelene. Navzájom sa podmieňujú a potrebujú. Sú na sebe bytostne závislé. Niet pravej Kristovej Cirkvi bez sviatostí a niet skutočných sviatostí, schopných nadprirodzenej účinnosti, bez sprostredkovania Cirkvi.

Krst je prvá a najpotrebnejšia sviatosť. Ako každá iná sviatosť, je predmetom kresťanskej viery. Nicejsko-carhradské vyznanie viery obsahuje článok: vyznávam jeden krst na odpustenie hriechov. Krst je ustanovený Ježišom Kristom. Avšak už v Starom zákone sa krst nachádza prorokovaný a pripravovaný. Nachádzame v ňom množstvo predobrazov sviatosti krstu. Prvým z nich je hneď prvý verš Biblie: „... Duch Boží sa vznášal nad vodami.“ (Gn 1,1)

„Krst je najkrajším a najvznešenejším Božím dobrodením... Voláme ho darom, milosťou, krstom, pomazaním, osvietením, rúchom neporušiteľnosti, kúpeľom znovuzrodenia, pečatou a napokon každým najvznešenejším menom. Volá sa darom, lebo sa dáva tým, čo predtým nepriniesli nič; milosťou, lebo sa udeľuje aj vinníkom; krstom, lebo hriech sa pochováva vo vode; pomazaním, lebo je posvätný a kráľovský (takí totiž boli tí, ktorých pomazávali); osvietením, lebo je jasom a svetlom; rúchom, lebo zakrýva našu pohanu; kúpeľom, lebo obmýva; pečatou, lebo je zachovaním a potvrdením Božej nadvlády" (Gregor Nazianský).

*Otázky na zamyslenie:*

- 1. Ak by si nebol pokrstený, dal by si sa dnes pokrstiť?*
- 2. Prijal si svoj krst?*
- 3. Som rád, že som kresťan?*